

”مینی بچی - ایک باپ کی سات سچی محبت ہو تو باپ تمہیں اپنی سات گھر لی جائیگی، سپ پاپون سین مُکت کر دینگی، سورب کا مالک بنا دینگی“

پرشن :- اپنی آپکو خوشی میں رکنی کی لیٹی کونسی مکہ ڈارٹا چاہیگی؟
اُتر :- خوشی میں تپی رہہ سکتی جب اپنی آپ سین روح رھاٹ کرنا آتا ہو۔ کسی پی چیز میں آسکتی نہ ہو۔ دو روٹی پیٹ کو ملی، بس اُسی اُناکت ورتی کی ڈارٹا ہو تب ہرشت رہیگی۔ گیان کا منن کر سیر کو ہرشت رکو۔ تم کرم یوگی ہو، کرم کرتی، گھر کا کام کرتی، کانا آد کاتی پی باپ کو یاد کرو۔ سؤدرشن چکر بُڈی میں گھومتا رہی، تو بہت خوشی رہیگی۔

گیت :- نہ وو ہم سین جدا ہونگی....

اوم شانتی . مینی مینی بچون نین گیت سنا۔ یہہ ہم بچون کی وا آتماون کی اپنی پرمتا پرمتا سات روحانی محبت۔ یہہ روحانی محبت صرف تم برہمٹ بچون کی ہین ہوتی ہم۔ تم اپنی کو آتما نشچہ کرتی ہو۔ پرنتو جب کھتی ہم ک آتما سو پرمتا، تو آتما کسکی سات محبت رکی؟ محبت ہوتی ہم بچون کی باپ کی سات۔ باپ کی سات، باپ کی محبت نہین ہوتی ہم۔ اُپی تم سمجھتی ہو ہم آتماہین اپنی پرمتا پرمتا کی سات محبت جوڑ رہی ہم۔ یہہ محبت ہین تمکو سات لی جاتی ہم۔ تم روحانی محبت باپ کی سات رکتی ہو تو تکلیف پی سہن کرنی پرتی ہم۔ ساری دنیا، گھر کی پاتی آد سپ دشمن بن جاتی ہم۔

بچون کو سمجھایا ہم ک پنت پاونی گنا نہین ہم۔ منش پاون ہونی کی خیال سین گنا وا جمنا کی تہ پر ہردوار، کاشی میں جاکر بٹنتی ہم۔ مکہ اُستان یہہ دو ہم۔ کھتی ہم ہی پنت پاونی گنا۔ آب وہہ تو سُننتی ہین نہین، سُننی والا ایک پنت پاون باپ ہین ہم۔ اُپی تم اُس باپ کی سنمک بٹنی ہو۔ باپ بتلا رہی ہم، تم پاون کُسی بنونگی؟ پاٹی کی گنا توڑیگی کھتی ہم مام ایکم یاد کرنی سین تمہاری وکرم وناش ہونگی۔ باپ کھتی ہم مٹن پرتگیا کرتا ہون اگر تم مجھ باپ کو یاد کریںگی تو تمہاری وکرم وناش ہونگی۔ گُرننتی دیتی ہم۔ گنا تو گُرننتی دی نہ سکی۔ جُسی منش راوٹ کو ورش ورش جلاتی آئی ہم پرنتو راوٹ مرتا ہین نہین ہم، وُسی گنا میں اُشان پی جنم جنمانتر کرتی آئی ہم پرنتو پنت سین پاون کوٹی بننتی ہین نہین۔ قرقر اُشان کرنی جاتی رہتی ہم۔ ایک وار پاون بنی تو قرقر کیون جاتی ہم اُشان کرنی؟ کتنی میلی لگتی ہم۔ اُنکو کوٹی آتما پرمتا کا سنگم نہین کھینگی۔ پُبتی مارگ میں پیڑ لگتی ہم میلی پر۔ اُپی تم باپ کی سات بُڈی یوگ لگاتی ہو، تم جاننی ہو ہم آتماہین عاشق بنی ہم۔ آتما ہین پُوان کو یاد کرتی ہم شریر دواران۔ باپ کھتی ہم مٹن پی اس شریر دواران تمکو پڑھا رہا ہون۔ اس لیٹی سدا بابا کو یاد کرتی رہو۔ بابا کھنی سین سورب ضرور یاد آئینگا اور اپنا مکتی ڈام گھر پی یاد آئینگا۔ مُکتی کو نرواٹ ڈام پی کھتی ہم۔

يهه هئ ساڪاري دنيا. جب تڪ آتمائين يهان نه آئي تو ساڪاري دنيا ڪئسي ٻڌي؟ آتمائين نراڪاري دنيا سين آتي هئ، منش سرشتي ٻڌتي جاتي هئ. ڪوئي سمجھتي هئ نچرل ٻڌتي رھتي هئ. تہ جانتی هو آتمائين يهان آتي هئ، ورڌي ڪو پاتي رھتي هئ. بچون ڪو معلوم هون ھئ ڪ سویت هوم شانتی ڌام هئ. شانتی ڪو بهت لوگ پسند ڪرتي هئ. تہ جانتی هو همارا شانتی ڌام جو هئ وه سویت گاد فادر لي هوم هئ. ڀارت واسي ولات سين لوڻتي هئ تو ڪھتي هئ هر اپني سویت هوم ڀارت ۾ جاتي هئ. جهان جنر ليتي هئ وه ديش ڀارا لگتا هئ. ڪھتي هئ همڪو سویت هوم (ڀارت) ۾ لي چلو. اچا، سمجھو مر جاتي هئ، آتما تو چلي گئي. ڦر شرير ڪو يهان لي آڪر ختم ڪرتي هئ. سمجھتي هئ ڀارت ڪي مٿي ڀارت ۾ هين جاتي. نھرو مرا تو اُنڪي راڪ دیکو ڪهان ڪهان لي گئي! کيتون ۾ گرائي. سمجھتي هئ کيتي اچي هونگي. پرنٽو هر چيز ڪو وه ڪتنا پي مان دي. پُراڻي تو ضرور هوني هئ. ڪتني تڪليف سھن ڪر رھي هئ! باپ ڪا پتا نهين هئ. تہ باپ ڪو جان ڪر باپ سين ورثا لي رھي هو. تو دل هوتي هئ متر سنبڌتي آد ڪو پي سور ڳواسي بنائين. ڪسڪو تہ ڪھو سور ڳواسي بنو تو ڪھينگي تہ همڪو مارني چاھتي هو ڪيا! تہ بچي جانتی هو شريمت پر هر سریشٽ سور ڳواسي بن رھي هئ. ديھي ايمان بنني ۾ بڙي محنت لگتي هئ. گھڙي گھڙي ديھ ايمان ۾ آڪر باپ ڪو پوڻ جاتي هو، اُپي تہ سنمڪ بڻي هو. جانتی هو هر اپني ڀرم پتا ڀرماتما پاس آئي هئ. بابا ڪھتي هئ آگي ڪي ملي ٿي؟ تو جهت ڪھتي هئ هان، پانچ هزار ورش پھلي. يھ تمھارا ڳپت اکير هئ. اوڙ ڪوئي ڪاپي ڪر نه سڪي. ڀل ڪرشن ڪا ويس ڌارڻ ڪر ليتي هئ، ڪھتي هئ هر آئي هئ سور ڳ ڪي استاپنا ڪرني. پرنٽو يھ بات ڪ پانچ هزار ورش پھلي پي سور ڳ استاپن ڪيئا ٿا يھ ڪھ نه سڪي. تہ هين ڪھتي هو بابا، پانچ هزار ورش پھلي هر آپ سين ورثا لينی آئي ٿي، آپ نين راج يوگ سکيا ٿا. اس ۾ سرووپاڀي ڪي تو بات هين نهين. يھ پي نهين سمجھتي هئ ڪ برهما ضرور ساڪار ۾ هونا چاھيئي. جس دواران ڀرم پتا ڀرماتما سرشتي رچتي هئ.

ڀنت پاون باپ آڪر سو ديوي ديوتا پاون بناتي هئ. باپ هين سور ڳ ڪا رچتا هئ. تو ضرور سور ڳ ۾ منش چاھيئي. بابا آڪر تمھين سور ڳ ڪا دوار بتاتي هئ، تہ ڪوشش ڪرتي هو هر نرڪواسي ڪو سور ڳواسي بنائين. ڪوئي بڙي آدمي ڪو سيڌا ڪھو تہ ڀنت نرڪواسي هو تو ڪتنا بگڙ پرينگي. اُپي تہ جانتی هو هر نرڪ سين نڪل سور ڳ ۾ جا رھي هئ. اُپي هر سنگم واسي هئ. هر آتمائين آب جا رھي هئ اس شرير ڪو چوڙ بابا ڪي ساڻ، بابا ڪي گھر. يھ هئ تمھاري روحاني ياترا. بابا ڪي ياد ۾ رھنا هئ. سمجھتي هو يھ شرير جهان تڪ رھينگا وهان تڪ ياترا چالو هئ. ڪرم پي تو ڪرنا هئ. ڀل ڪاڻو، پيڻو، ڪانا پڪاڻو. جتنا سميه ملي باپ ڪو ضرور ياد ڪرنا هئ. دفتر ۾ بڻنتي هو، دیکو، فرصت هئ تو بابا ڪي ياد ۾ بڻڻ جاڻو. بهت ڪمائي هئ. ٿرين ۾ سفر ڪرتي هو، اسر تو ڪوئي ڪام نهين رھتا هئ. بڻي هوئي بابا ڪو ياد ڪرتي رهو. اُپي هر بابا ڪي پاس جاتي هئ. بابا ڀرمڌام سين همڪو لينی ليئي آيا هئ. اچا، شام ڪو گھر ڪا ڪانا آد پڪاتي هو تو پي ايڪ دو ڪو ياد دلاڻو، هر اپني باپ ڪي ياد ۾ بڻين. پائنت پي ايڪ دو ڪو سڻاڻو. هر سوڌرشن چڪرڌاري هئ. بابا ڪھتي هئ تہ لائيت هائوس پي هو، راستا بنلاني هو. اُنٽي، بڻنتي، چلتي تہ لائيت هائوس هو. ايڪ آنڪ ۾ مڪتي، ايڪ آنڪ ۾

جيون مڪتي. سورڳ يهان ٿا. آبي نهين هئ. آب تو نرڪ هئ بابا ڦر سين سورڳ استاپن ڪر رهي هئ. باپ ڪهتي هئ هر تمڪو بهت ڳل ڳل بناتي هئ. ڦر تهر جاکر مهاراڻي، پٿراڻي بنينگي. کڏر ڪي راڻي نهين بننا. تمهين 16 ڪلا سمپن بننا هئ، نه ڪ 14 ڪلا. شري ڪرشن 16 ڪلا سمپن ٿا. تهر بچيان ڪتني ورت نيمر آد رڪتي ٿي! سات روز نرجل رهي ٿي! ڪتني محنت ڪرتي ٿي! پرنتو ڪرشن پُري ۾ جا نه سڪي. آبي تهر ڪرشن پُري سورڳ ۾ پرئڪٽيڪل ۾ جاني ليئي پرشارت ڪر رهي هو. ڪرشن ڪو دواپر ۾ لي جاني سين سورڳ ڪا ڪسڪو پتا نهين پرتا هئ. واسطو ۾ سات روز ڪا آرٽ ڪيا هئ سو تهر آبي جانتی هو. سواءِ باپ ڪي اؤر ڪوئي ڪو ياد نهين ڪرنا هئ. باقي نرجل آد ڪي ڪوئي بات نهين. بابا ڪو ياد ڪرني سين تهر بابا ڪي پاس چلي جائينگي. باپ ڦر سورڳ ۾ پيچ دينگي. ورت نيمر رک تهر ڪتني دن بوک مرتي هو! جنم باءِ جنم ڪتني محنت ڪرتي هو! پراپتي ڪچ پي نهين هوئي هئ. آبي تمڪو اُن سين چُڙاءِ سدگتي مارڳ ۾ لي جاتي هئ. تهر ڪهتي هو بابا، ڪلپ پهلي پي آپ سين ملي ٿي سورڳ ڪا ورثا ليني. باپ ڪهتي هئ قدم قدم پراڻ ليني رهو. سڀ حساب ڪتاب پوڄو. بابا راءِ ديتي رهينگي. ڀل تهر اپنا ڏنڌا ڏوري آد ڪرتي رهو. ڦر پي بابا راءِ ديتي رهينگي. ديکينگي يهه بهت ڏنڌي ۾ گُس پري هئ تو راءِ دينگي. ڪيون اتنا مائا مارتی هو؟ ڪتنا سميه تهر جيئينگي. پيٽ تو ايڪ دورو ٿي مانڱتا هئ. اُن سين غريب پي چلتي تو شاهوڪار پي چلتي هئ. شاهوڪار لوگ آچي ريت کاتي هئ ڦر روڳي پي بنتي هئ. پيل لوگ ديڪو ڪتني مضبوط رهي هئ! اؤر کاتي ڪيا هئ! ڪتنا ڪام ڪرتي هئ! اپني ڪتيا ۾ وه خوش رهي هئ. تو اس سميه تمهين اؤر سڀ آشائين چوڙ ديني چاهيئي. دو روڻي ملي، پيٽ پرا، بس، باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. تهر هو روحاني بچي، پرمر پتا پرماتما معشوق ڪي عاشق بني هو. جتنا بابا ڪو ياد ڪرينگي اتنا وڪرم وناش هونگي اؤر جسڪو ياد ڪرتي هو اُن سين جاءِ ملينگي. ڪئين چاهتي هئ ساکياتڪار هو، يهه هو. بابا ڪهتي هئ گهر بڻي پي تمڪو هو سڪتا هئ. شو بابا ڪو ياد ڪرني سين تمڪو وٽڪنڌ ڪا ساکياتڪار هونگا، ڪرشن پُري ديکينگي. يهان تو بابا تمڪو وٽڪنڌ ڪا مالڪ بنا ديتي هئ. صرف ساکياتڪار ڪي بات نهين. ميري ڪو ياد ڪرو ڪيونڪ مئن آيا هون تمڪو لي جاني. شو بابا ڪو ياد ڪرني سين تمڪو وٽڪنڌ ڪي بادشاهي ملتي هئ. آب وهه پرمڌام سين آيا هوڻا هئ. ضرور آئي هئ تب تو مندر يادگار بنا هئ نان. شو ڪا مندر هئ. شو جينتي پي مناتي هئ نان. پرنتو وهه ڀارت ۾ ڪئسي آتي هئ يهه ڪس ڪو پتا نهين هئ. ڪرشن ڪي تن ۾ تو نهين آتي. ڪرشن هوتا هين هئ ستيگ ۾. شو ڪا بڙا پارِي مندر هئ. ڪرشن ڪا اتنا بڙا نهين هئ. سومناٿ ڪا مندر ڪتنا بڙا هئ! ڪرشن ڪي مندر ۾ راڌي ڪرشن ڪو بهت گهني دکاتي هئ. شو ڪي مندر ۾ ڪيپي گهني نهين ديکينگي. آب وهه شو بابا تو بڙي محلون ۾ رهتا نهين. رهتا هئ شري ڪرشن. بابا ڪهتي هئ مئن محلون ۾ رهتا هين نهين هون. پرنتو پڳتي مارڳ ۾ ڪتنا بڙا عاليشان هيري جواهرن ڪا مندر بنايا هئ! جنڪو شو بابا دواران سورڳ ڪا ورثا ملا هئ انهنون نين انڪا مندر اتنا اونچ بنايا هئ. يادگار ڪي ليئي ڪتنا بڙا مندر

بنایا هئ! تو وه خد کتني نه شاهوکار هونگي! مندر بهت اچا بناتي هئ. بامبي ۾ ٻاڀري نات کا شو کا مندر هئ. لکشمي نارائڻ کا مادو باغ ۾ هئ. باپ ڪهتي هئ هر تمکو سورڳ کا مالڪ بناتي هئ. تو پڳتي مارڳ ۾ تهر ڪتنا ڀاري مندر بناتي هو اوڙ اڀي دیکو ڪئسي جهوپري ۾ بئنا هون! تمهارا ڀي نام بالا هونا هئ. تهر جائتي هو همارا ڦر مندر بنينگا. هماري باپ شو ڪي ڀي بهت مندر هئ. ڪمال هئ! جنهون نين سومناٿ کا مندر بنایا ٿا، وو کتني ڏنوان هونگي! اڀي تو ڪتنا ڳپت هون! ڪوئي ڪو پتا نهين. تهر جان گئي هو ڦر ڪئسي شو بابا کا مندر بنانا پرينگا. پڳتي مارڳ ۾ آئينگي. ماما بابا جو پهلي نمبر ۾ پوجيه بنتي هئ وٽڪنٿ ڪي مالڪ بنتي هئ. ڦر پهلي پهلي پوجاري بن مندر ڀي اُنکو هيئن بنانا هئ. تو دل ۾ ڪهينگي نان هر هيئن پوجاري بن مندر بنائينگي. اُئسي اُئسي باتون ۾ رمڻ ڪرني سين ڦر يهه ڀراڻي دنيا ڀول جائينگي. آپسڀر ڀي اُئسي اُئسي باتين ڪرني چاهيئي تو تمکو خوشي بهت رهينگي. اڀني سين روح رهاڻ ڪرو.

سڀرير روح بئڻ تمهاري روح ڪو ريجهاتي هئ. اس گيان سين هرشت بناتي هئ. تهر ڪهتي هو هر ڪلپ باد ڦر سين آئي هئ. اُنڪ وار باپ سين ملي هئ. ورثا پايا هئ. اُئسي اُئسي آپسڀر باتين ڪرني چاهيئي. ڦر تهر ڪرم يوگي ڀي هو. ڀل گهر ۾ ڪانا آد پڪاڻو، خوشي رهينگي. تهر 84 جنمون ڪي هسٽري جاگرافي ڪو جائتي هو. هر اڀي برهمڻ بني هئ ڦر ديوتا بن راجيه ڪرينگي. پوجاري سين پوجيه بنينگي. ڦر محل آد بنائينگي. اڀني هيئن هسٽري جاگرافي سُناتي رهو. هماري هسٽري جاگرافي چڪر ڪئسي لڳاتي هئ اسڪو هيئن سؤدرشن چڪرڌاري ڪها جاتا هئ. تهر تينون لوڪون ڪو جانني والي هو. گيان ڪا نيتر تمهارا ڪلا هئ. يهه چڪر ياد ڪرني سين تمکو بڙي خوشي رهندي چاهيئي. باپ ڪو ڀي خوشي رهندي هئ. اڀي تهر شيوا ۾ اُپسٿت هو. تهر شيواڌاريون ڪي مندر ڦر باد ۾ پڳتي مارڳ ۾ بنينگي. اڀي مئن تهر بچون ڪي سروس ۾ آيا هون. تمکو سورڳ کا پورا ورثا ديني آيا هون. جتنا جو پرشارت ڪرينگي، اُس اَنوسار سورڳ ڪي مالڪ بنينگي. اچا.

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات پتا باپ دادا کا ياد پيار اوڙ گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

- (1) چلتي ڦرتي لائيت هائوس بن سڀي ڪو راستا بتانا هئ. سڀ آشائين چوڙ ايڪ باپ ڪي ياد ۾ رهنا هئ. باپ سين راءِ ليتي رهنا هئ.
- (2) گيان ڪي باتون ۾ هيئن رمڻ ڪرنا هئ. اڀني آپ سين باتين ڪرني هئ. سؤدرشن چڪر ڦراتي سدا هرشت رهنا هئ.

وردان - سریشٿ سومان ڪي سيٿ ڀر رهه سرو ڪو سمنان ديني والي سرو ڪي مانڀيرو
 سدا اڀني سریشٿ سومان ۾ اسٿت رهه ڪر، نرمان بن سڀڪو سمنان ديتي چلو تو يهه دينا هيئن ليئا بن جائينگا. سمنان دينا آرڻات اُس آتما ڪو اُمنگ اُلهاڻ ۾ لاڪر آگي ڪرنا. سدا سومان ۾ رهندي سين سرو پراپتيان ستهه هو جائينگي. سومان ڪي ڪارڻ وشو سمنان دينگي اوڙ سرو دواران سریشٿ مان مِلني ڪي پاتر، مانڀيه بن جائينگي.

سلوگن - جو سرو ڪو رمارڊ ديتا هئ اسڪا رڪارڊ ستهه نڪ هو جاتا هئ.